

Březnový výjezd 2011

aneb

... předjarní paráda...

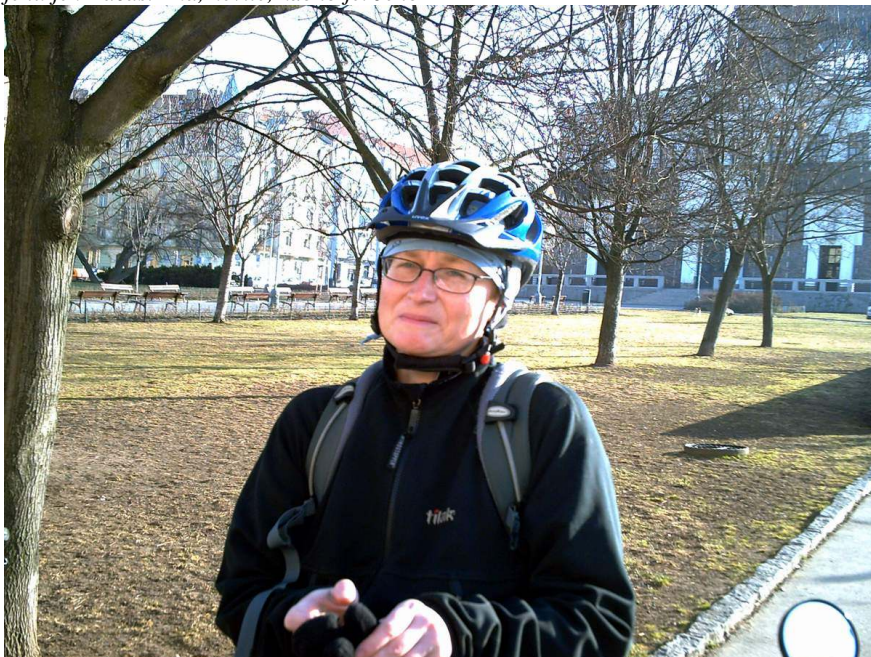
Březnový výjezd

12.3. 2011

Tedy vážení, docela koukám, co se to děje. Tohle je již třetí výjezd mimo roční jízdní kalendář. Tento zájem mě velmi těší. Je sice pravda, že mám trochu honičku v soukromém životě, kdy po 35ti letech opouštím Královské Vinohrady z důvodu takového úbytku peněz, a takového nárůstu cen, že už nemám na nájem, ale nebojte se, kola neopustím.

Takže k výpravě. Tentokrát výjezd vyprovokoval Michal. Pojedeme do Roudnice nad Labem a to tak, že podél Vltavy, v Nelahozevsi odklonem a přes horu Říp do cíle. Bude to nějakých 60 kilometrů, tedy žádná křeč.

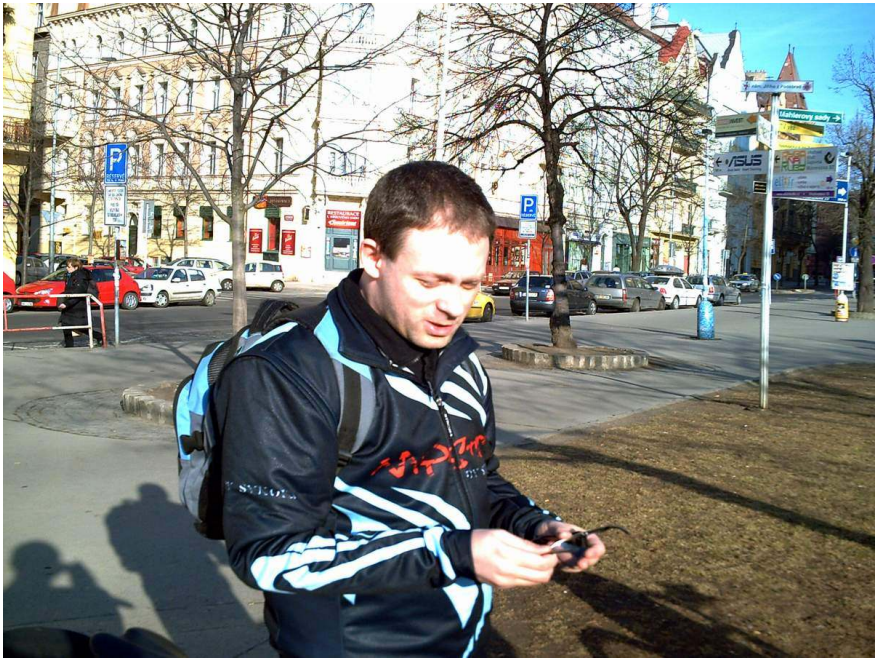
Sraz byl stanoven na sobotu, osmou ráno, u stanice metra Jiřího z Poděbrad. V době srazu je tu jen Kačas. Aha, nevíte, kdo to je. Je to

KAČAS.

Já jsem tu tak akorát, Michal psal, že přijede později. Ještě musím na druhý konec náměstí navštívit bankomat, protože ať hledám jak hledám, nějak v prostoru pro peníze nevidím vůbec žádné bankovky. A nějak mám pocit, že aspoň jednu budu potřebovat.

Než jsem se s bankomatem dohodl a vrátil se na sraz, přijel Michal.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	0	0	0	8

Pomalou a pozvolnou odjíždíme. Nejdříve napříč náměstím, potom zkratkou do Ondříčkovy, dále na Olšanské náměstí, odtud Prokopovou a Rokycanovou do Karlínského tunelu. Zatím je pěkně, svítí slunce, ale tepla moc není. Příjezd tunelem přinesl veselí. Šli tam nějací lidi a tak jsem se na začátku opřel do tlačítka velké sirény a s intervalama jako velký vlak párkrát zahoukal. V přestávkách mezi houkáním se vracela ozvěna a znělo to fakt jako od vlaku. Po necelé minutě jsme vyletěli z tunelu na jeho spodní části. A hned na brzdy. Pořád je tu povrch tvořen velkými dlažebními kostkami s nepravidelnými mezerami. To se s rychlou jízdou moc neslučuje. Velmi pomalu jsme dojeli na křižovatku a pak pokračovali po stezce č. A25. Přejeli jsme Pobřežní a najeli na stezku vedoucí do Tróje. Jede se výborně. Svítí slunce a je pěkně.

Stezka nás dovedla kolem Trójského zámku k ZOO a dál po krásném novém asfaltovém povrchu. A tak jedeme a povídáme si o všem možném.

Za nějakou dobu jsme dojeli k Čimickému potoku. Tady asfalt končí. Až do teď jsme měli kliku v tom, že jsme potkali jen jednoho bruslaře. Všichni ostatní ještě spějí a tudíž tady nepřekážejí. A že by mohli. Podle stop se to tu bruslařema jen hemží.

Sjeli jsme na šotolinu a v klidu pokračovali námi zvoleným směrem. Ted' se jede hůř. Ale pořád je to v pohodě. A to až do Klecan, kde zase začíná, ale i končí asfalt. Tedy přesněji trvá necelý kilometr. Pak se jede spodem kolem místního lomu.

Zastavili jsme až u skalky. Mně připadá být odjakživa sice pěkná, ale nezajímavá. Teprve po upozornění Kačase jsem si všimnul, že je popsaná nějakými tajnými zkratkami a číslicemi. Z Kačase vypadlo, že leze po skalách. Nevím proč, ale nepřekvapilo mě to. Také Michal vyjevil porozumění s touto možností sebevraždy. A zároveň z nich vylezlo, že ty tajnosti jsou jakési značkyk které říkají cosi o slezitelnosti a obtížnosti. Zajímavé. No, budu se držet svých řídítek. Když se zabít tak pomocí toho, čemu rozumím.

Jedeme dál. Po nějaké chvilce jsme zase na asfaltu. Rychlost se zvýšila, námaha klesla. Navíc je to trochu z kopce. A než jsme se stihli rozkoukat, vjeli jsme do Řeže. Tady je to zajímavé jen tím, že tu začíná Atrakce. Ano, má se na mysli asi dvoukilometrový úsek terénem, který je téměř součástí řeky. Jenom nás trochu rozhodil nájezd. Těsně pod plotem výzkumáku tu vybagrovali plac asi na budoucí parkoviště. Je to rovné a viditelně to připravují na asfaltování. Potud v pořádku. Jenomže sekundární jev je to, že zcela zničili přístup ke stezce. A to je slabší. Přesto jsme se na ní dostali a vydali se po ní.

Rychlost klesla, námaha stoupla, ale nikam nespěcháme a jsme tu proto, abychom si to užili. S Kačasem jedeme zvolna spolu vepředu, Michal se někde pořád courá. Jasně. Musí se courat. Jinak by nestihl fotit. A že je co!

Třeba ledopád. Cosi mi napovídá, že o něm ví jen málo kdo, přestože je kousek za Prahou.

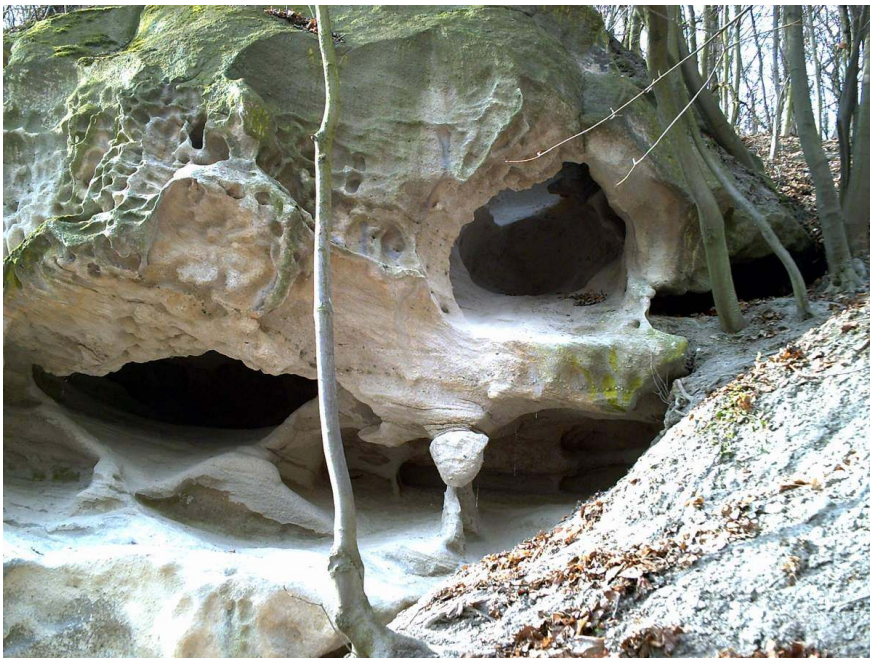
Atrakce se vine po břehu, místy velmi blízko k vodě horizontálně a poněkud dále vertikálně. Pokud vy došlo k pádu, jistě by se padající namočil. Ale nejdříve by se šeredně potloukl. Je proto nutné jet opatrně a soustředit se na řízení.

Počkali jsme na Michala a dohodli se, že až vyjedeme z Atrakce ven, dáme svačinku. A tak se také za pár minut stalo. Opustili jsme terén a použili lavičky patřící k přívozu na odložení našich tělíček a posezení při svačince. Podával se čaj s rumem a pekařskocukrářské výtobytky.

Posezení bylo skvostné, svačinka výborná, sluníčko hřálo a rumíček taky. A teď zase na cestu. Před námi je za několik kilometrů město Kralupy nad Vltavou. Pro nás je pozoruhodné jen tím, že v něm přejedeme most a budeme pokračovat po druhém břehu.

Jede se výborně, povrch je asfaltový, vítr neotravuje, prostě paráda. Za pár minut jsme v Kralupech. Most jsme přejeli a zase sjeli k řece. Tady je to zase bez asfaltu. Jede se hůř. Hlavně proto, že je povrch plný vody a měkký.

Dojeli jsme k další pozoruhodnosti. Je tu železniční tunel. Že nic zvláštního? Jistě. Ale tenhle je vyšramaný v pískovci, který je z vnější strany zpracován vodou a větrem. A to je to zajímavé.

Kromě toho jsme našli dva nouzové výstupy z tunelu. V jednom z nich jsme pozorovali projíždějící vlak. No, pěkné, ale raději pojedeme.

Je to tu opravdu pěkné, jede se docela dobře, slunce pořád svítí, je se na co dívat a tak je tu najednou Nelahozeves. Ano, to je ta vesnice, kde je známý zámek. Pro nás je však v tomto okamžiku nezajímavý. Vyjeli jsme na silnici a zastavili. Je nutné se malinko odstrojit. Přecijen to slunce docela hřeje.

Pokračujeme v cestě. Jedeme po silnici, kde není žádný provoz. A protože je tu dost místa a je to tu přehledné, je nutné zase rozebrat všechny dosavadní zážitky. A tak jedeme a vyprávíme si. A to až do okamžiku, kdy jsme vjeli do vesnice Hleděsebe. Tady jsou dvě věci, které stojí za povšimnutí. První je starý most a druhý místní vodní elektrárna.

POVODÍ VLTAVY

Vodní dílo Mlýnské

Místo stavby úpravňacího jezu v Mlýnské v letech 1900–1903 bylo vyhlášeno první kategorií jezu v krasovadnické vodní elektrárně v Hleděsebe. Stavba jezu byla zahájena v roce 1900. Konečnou podobu získal v roce 1903. Stavba jezu byla zahájena v roce 1900. Konečnou podobu získal v roce 1903. Stavba jezu byla zahájena v roce 1900. Konečnou podobu získal v roce 1903.

Hydrologické údaje:
 přehradní nádrž: 100 000 m³
 objem nádrže: 100 000 m³
 výška nádrže: 10 m

Technické údaje:
 Jezoví zřít: 100 m
 výška nádrže: 10 m
 objem nádrže: 100 000 m³

Přehrad:
 výška: 10 m
 délka: 100 m
 objem nádrže: 100 000 m³

Rybní přehrad:
 výška: 10 m
 délka: 100 m
 objem nádrže: 100 000 m³

MVE:
 výkon: 10 MW
 počet turbín: 10
 objem nádrže: 100 000 m³

Přehradní koruna:
 výška: 10 m
 délka: 100 m
 objem nádrže: 100 000 m³

...a tohle je ten most...

Oboje jsme si prohlédli, hlavně ten most, a pak popisnou ceduli, protože do elektrárny se může jen po předchozí domluvě, což jsme neudělali.

Pěkné, ale blíží se nám poledne a asi by to chtělo se poohlédnout po nějakém obědě. Zatím se napojujeme na hlavní a míříme na Nové Ouholice. Za chvíli jsme tam. Hmm, nic tu není. Akorát křižovatka, s hlavní, která vede do Mělníka. Podjeli jsme most a našli se v Nové Vsi. Zase je to neuvěřitelná díra. Ale pro nás zajímavá. Hned vedle silnice je hospůdka a výčepák právě pucuje venkovní sezení. Tak to je ona, tady se najíme. Je to tu dobře vymyšlené. Jsme v závětrí, shora kryti makrolonem. Je tu pěkně a teplo. Výčepák nám přinesl jídlení lístek a objednaná piva. Přišlo to velmi vhod. Objednali jsme si jídlo a než jsme stačili pochválit výběr restaurace, bylo nám přineseno. Teda to je paráda. A tím jsme ztichli. Ono se s plným zobákem špatně mluví...

Dojedly jsme, pochválili jídlo, které jsme právě dojedly a zase bylo chvíli ticho. To jsme zažívali. Velmi dobře se sedělo a pozvolna se rozeběhl hovor. Asi za hodinu jsme usoudili, že bychom mohli zase popojet.

Opustili jsme hospodu a vydali se prázdnou silnicí směrem na Straškov – Vodochody. Silnice je trochu vlnkovaná, ale jede se výborně. A pozor, máme vítr v zádech! Ano u cyklistů je to věc nevidaná. Michala chytla lítavá. Najednou se rozjel a letěl vpřed. S Kačasem jsme na to koukali a usoudili, že ho honit nebudeme. A jeli jsme si jak byl zrovna asfalt nakloněn. A přesně podle předpokladu Michala opustily síly a elán. A tak jsme ho dojeli a přejeli. Ke hřbitovu ve Straškově, kde se má odbočit jsme dojeli s náskokem asi dvou minut.

Počkali jsme na Michala, nechali ho odpočinout a pokračovali podle rozpisu trasy na nejnámější místo pro všechny Čechy, horu Říp. Sjeli jsme do údolí a začali stoupat k vesnici Rovné. Rychlost se radikálně snížila, ale nic nebránilo v dalším povídání s Kačasem. U Michala by to bylo složitější. Zase se někde zasek a nevidíme ho. Pomalu jedeme nahoru a zastavujeme na odbočce k hoře, kde čekáme na Michala. Nějak dlouho nejede. Vychladli jsme a museli se přobléknout. Během čekání jsme viděli dav lidí, jak se přesunují od hlídaného parkoviště směrem k hoře. Nějak se mi tam přestává chtít. Dokonce se vyskytli i ti, co si mysleli, že až nahoru pojedou autem. A to i přes to, že je tam zákaz vjezdu. Ale nejeli tam. Celý obraz vypadal takto: Z našeho místa na levé straně vozovky vidíme cyklistu, který opřel kolo o plot a něco tam šachoval. Měl na sobě černou bundu podobnou policejní a přes ní žlutou reflexní vestu. Z místa řidiče to muselo vypadat jako policajt, který se tam čímsi zabývá. V obou případech řidiče zadupli brzdu a velmi opatrně se otočili a poslušně odjeli na hlídané parkoviště. Jsem sice rád, že bylo zabráněno lenochům jet autem až na místo kam auta nesmí, ale ten dav jdoucích nahoru se mi ani trochu nelíbí. Kačas sdílí moji nechuť jít s davem. Přijíždí Michal.

Ani jeho není nutné přesvědčovat, že není nezbytné lézt nahoru. Jen jsme se trochu rozhlédli kolem a pokračovali v jízdě.

Projeli jsme Rovné a v Krabčicích odbočili z obvyklé silnice kamsi doprava dolů. Teoreticky bychom se měli objevit přímo u nádraží v Roudnici. V praxi, po docela dlouhém sjezdu, se ukázalo, že je to pravda. Za pár okamžiků jsme přešli hlavní a vjeli do města. A byli jsme nuceni porušit dopravní předpisy. Je to tu poněkud jednosměrné a pokud bychom chtěli jet správně, museli bychom objet skoro čtyři bloky a jet kus po hlavní, které se snažíme vyhnout. A jsme u nádraží. A jsme tu o třičtvrtě hodiny dříve, než pojedou první ze dvou vlaků na Prahu. Čekat tady? To se nám ani trochu nechce. Kromě toho nejsme ani moc unaveni. Co takhle popojet kousek ve směru vlaku na Prahu?

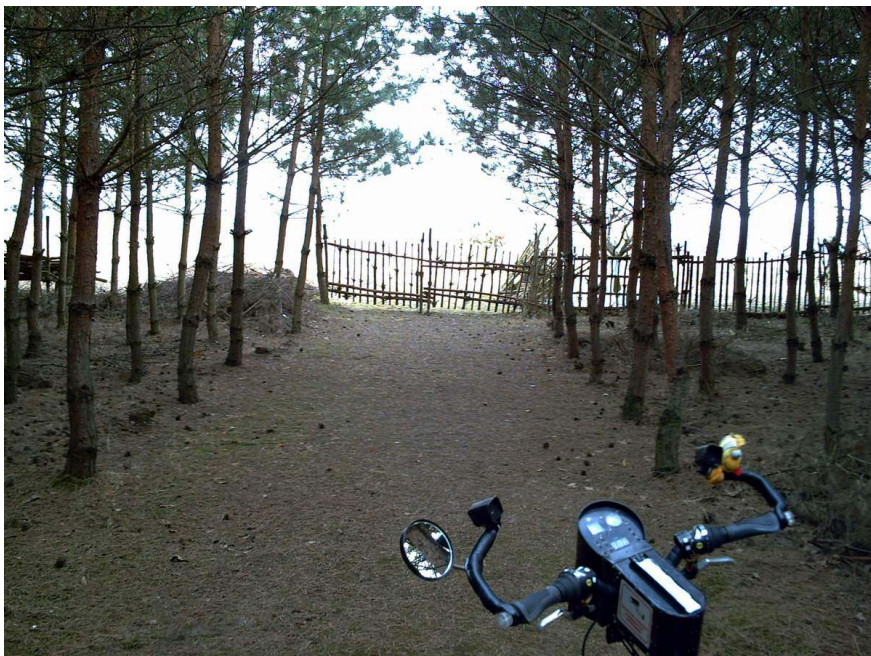
Dohoda byla dílem okamžiku a tak jsme se kousek vrátili, podjeli podjezd a ocitli se na cyklostezce. Velmi pěkné, rovné, asfaltové a zdá se, že nové. Bohužel všeho do času. Za kilometr je konec asfaltu, ne však stezky. Postup je zase drkotavý. Pořád svítí slunce, ale už slabně. Pomalu jedeme po břehu Labe a blížíme se k Dobříni. Mají to tu pěkně upravené a asi 300 metrů od řeky stojí měrka hladiny. Kačas se nad tím pozastavuje. Teprve když jsme k tomu přijeli blíž, je nám to jasné. Jsou tu tabulky u výšek hladin s letopočty, kdy tady byly povodně.

Chybí tu rok 2002. To je nějaké divné. Prozkoumali jsme to ze všech stran a nic. Fakt to tu není. Aha, všechno je jinak. Stejná měrka je asi 50 metrů odtud směrem nahoru k návsí. A teprve u ní je to úplně jasné. Rok 2002 se nachází úplně na špičce. Což je přibližně o šest metrů výš než je špička předešlé měrky a asi o metr a kousek výš než plocha návsí. Tak to je síla...

Pokračujeme v jízdě. Držíme se cyklotrasy č. 2. A to až do okamžiku, než se stočila mezi domky a zamířila na hlavní. Rozhodli jsme se jí opustit a pokračovat po této souběžné. Šlo to dost dobře. Ale pak to začalo být podezřelé. Byl tam krásný asfaltový

povrch a cesta směřovala k řece a svažovala se dolů. Nějak se mi to nezdá. Takovéhle cesty většinou končí pláckem u řeky. A to bychom nechtěli. Zastavili jsme, vyndali mapu a já poodjel za účelem návštěvy „rohu“. A to byl taky zážitek. Ne samotná akce, ale vyhledávání a náhodné nalezení něčeho jiného. Lesík. Asi tak 50 x 50 metrů, sázený pravidelně s rozestupy stromů asi 2 metry. V půlce vynecháno na cestu, která končila zajímavou brankou vedoucí do polí.

Jako rarita velmi zajímavé. Pro roh poněkud nevhodné. I přes vzdálenost asi 200 metrů prý bylo velmi dobře vidět co tam podnikám. No, na 200 metrů nemůže být mezi stromy být viditelný žádný detail, takže mě to nechalo klidným. Kromě toho oba věděli kam se chystám...

Vrátil jsem se k nim a dohodli jsme se na tom, že se vrátíme na trasu a na hlavní. Nebudeme riskovat, že zajedeme někam kam nechceme a pak ná ujedeme vlak. A jsme na silnici. Ono to s tou hlavní není tak horké. Jede se dobře, aut je tu málo. Akorát Kačas si začíná ztěžovat na nějaké nesrovnalosti v oblasti venkovních šlach a úponů u levého kolena. Hmm, to je blbý. Ale za dva kilometry je vesnice Záluží a tam je vlaková zastávka.

Jsme tu o 20 minut dříve než má vyjet druhý vlak z Roudnice. Tedy to jsme si mysleli. Slunce se už začalo schovávat za obzor a zbytek tepla se pomalu ztrácel. Je tu celkem slušný provoz. Přibližně každých 5 minut tu projíždí vlaky. Vesměs nákladní. Ty osobní jsou rychlíky a ty tu nestaví. V čase, kdy měl jet náš vlak jsme z místního jízdního řádu zjistili, že je všechno jinak. Informace máme z internetu a o půl hodiny se rozcházejí s místním řádem. Kačas i Michal to ověřili pomocí mobilů připojených k internetu a potvrdili správnost toho, co jsme četli tady. Nevadí. Ještěže to není obráceně. To by bylo opravdu velmi hloupé. Ani podle nově zjištěných informací žádný další vlak na Prahu tady nestaví.

A tak projelo ještě několik vlaků,

než přijel náš Sloník (City Elephant). Nastoupili jsme a nechali se vézt domů. Přestože jsme jeli přes hodinu a dlouho stáli v Kralupech, pořád jsme měli o čem povídat. Zejména o právě končící výpravě. A tak jsme v klidu a pohodě dojeli do Prahy a velmi spokojeni výpravu ukončili. To to bylo zas pěkný. Už teď bych zas někam vyjel.

Tak se všichni mějte a na dalším výjezdu nashledanou...

Dig.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	47	68	68	15,7	11

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

tři nezničitelní...: Kačas, Dig, Michal

68 km
Otevírání cest

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Straškov	
Praha Holešovice	Vražkov	
Trója	Rovné	
Klecany	Krabčice	
Řež	Roudnice n.Lab	
Kralupy n.Vlt.	Dobříň	
Nelahozeves	Záluží	
Hled'sebe	Praha	
Nové Ouholice		
Nová Ves		

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Michal (Mis), Dig (Dig), Petr (Pek), Šnek (Šnk), Kačas (Kas), Jiné
(doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour club 2011
Dig
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz